

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 17 december 2020 met nummer RvVb-S-2021-0472
in de zaak met rolnummer 1920-RvVb-0774-SA

Verzoekende partijen	1. mevrouw Nancy MEYVIS 2. de heer Igor VAN CLEEMPUT vertegenwoordigd door advocaat Alexander DE BECKER, met woonplaatskeuze op het kantoor te 1170 Brussel, Vorstlaan 90
Verwerende partij	de provincie ANTWERPEN vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad
Tussenkommende partijen	1. de heer Raymond SIMONS 2. mevrouw Alma BASTIAENSSENS vertegenwoordigd door advocaat Sven VERNAILLEN, met woonplaatskeuze op het kantoor te 2600 Antwerpen, Borsbeeksebrug 36

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 18 juli 2020 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 28 mei 2020.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel van 3 februari 2020 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partijen een omgevingsvergunning verleend voor het vellen van vier esdoorns en een Amerikaanse vogelkers op het perceel gelegen te 2980 Zoersel, Raymond Delbekestraat 141, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie I, nummer 288Y0.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partijen verzoeken met een aangetekende brief van 20 oktober 2020 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkommende partijen met een beschikking van 27 oktober 2020 toelating om in de debatten tussen te komen.

De verwerende partij dient geen nota over de vordering tot schorsing maar wel het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partijen over de vordering tot schorsing is in hun verzoekschrift tot tussenkomst opgenomen.

De kamervoorzitter behandelt de vordering op de openbare zitting van 24 november 2020.

Advocaat Alexander DE BECKER, die voor de verzoekende partijen verschijnt, de eerste verzoekende partij in persoon, en advocaat Maarten VAN DEN NIEUWENHUIJZEN, die *loco* advocaat Sven VERNAILLEN voor de tussenkomende partijen verschijnt, zijn gehoord. De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 27 december 2019 dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel een aanvraag in tot afgifte van een omgevingsvergunning voor de kap van vier esdoorns en een Amerikaanse vogelkers op het perceel gelegen aan de Raymond Delbekestraat 141.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Turnhout', vastgesteld met een koninklijk besluit van 30 september 1977, gedeeltelijk in woongebied en gedeeltelijk in woonuitbreidingsgebied. Het maakt als lot 1 deel uit van de verkaveling, vergund met een besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel van 12 mei 2014 voor twee loten die voor de bouw van vrijstaande eengezinswoningen bestemd zijn.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel beslist op 3 februari 2020 om de aanvraag te vergunnen.

Tegen die beslissing tekenen de verzoekende partijen op 10 maart 2020 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In haar verslag van 19 mei 2020 adviseert de provinciale omgevingsambtenaar om het beroep niet in te willigen en een vergunning onder voorwaarden te verlenen.

Na de hoorzitting van 26 mei 2020 beslist de verwerende partij op 28 mei 2020 om het beroep niet in te willigen en een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partijen te verlenen. De verwerende partij verbindt aan de afgifte van de vergunning de voorwaarden die verplichten tot de heraanplant van vijf inheemse hoogstammige bomen op dezelfde locatie tijdens het eerstvolgende plantseizoen na de kap van de bomen.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoekschrift tot tussenkomst is maar aan de orde als de schorsingsvoorwaarden cumulatief vervuld zijn. Zoals nog blijkt, is dat niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkommende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de vordering. Aangezien een van de voorwaarden om de schorsing te bevelen niet vervuld is, worden de excepties in de huidige stand van het geding niet onderzocht.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing worden bevolen onder de cumulatieve voorwaarden dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid van de zaak aantonen en minstens een ernstig middel aanvoeren dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

Hoogdringendheid

Uiteenzetting van de hoogdringendheid

De verzoekende partijen stellen dat de vordering om de volgende redenen spoedeisend is:

“ ...

Verzoekers lijden, zoals gezegd, onder het feit dat het natuurlijke karakter dat hun omgeving kenmerkt en de natuurlijke barrière die de hoogstammige bomen vormden gedurende een, periode van dertig jaar (het moment waarop ze volgroeid zouden zijn) wegneemt. Daarom is het aangewezen dat de bomen niet gerooid worden, zeker voor de bomen die nog gezond genoeg zijn.

Het is daarnaast duidelijk dat een te lange doorlooptijd van de procedure tot gevolg zal hebben dat de bomen met plantmaat 16/18 reeds in het eerstvolgende plantseizoen gepland zouden worden nadat de zo goed als dode bomen gerooid zijn. Bijgevolg zal het vele jaren duren eer die bomen volgroeid zullen zijn.

De aanplanting van deze bomen met een plantmaat 16/18 veroorzaken dan meteen onherstelbare schade omdat op die wijze het tientallen jaar duurt eer de natuurlijke barrière opnieuw hersteld wordt. Op dat ogenblik is dus geen rechtsherstel meer mogelijk.

Om die redenen bestaat er een spoedeisend karakter van de vordering.

...”

De verzoekende partijen vorderen daarnaast voorlopige maatregelen:

“ ...

Ten aanzien van de voorlopige maatregelen moet dan ook worden opgelegd dat de bomen in afwachting van de vaststelling dat ze echt dood zijn dan wel niet mogen worden gekapt dan wel minstens dat er geen nieuwe bomen van de plantmaat 16/18 mogen worden aangeplant tot op het ogenblik dat uw Raad zich over deze zaak heeft uitgesproken. Het rooien van de bomen alsook de aanplanting van nieuwe bomen van plantmaat 16/18 leidt namelijk tot een onherstelbare situatie voor de verzoekende partijen; op dat ogenblik is het namelijk niet meer mogelijk om over te gaan tot de redding van de bomen dan wel tot het vervangen van de bomen die op korte termijn opnieuw de natuurlijke beschutting bieden die deze gronden eigen is.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen die zich op hoogdringendheid beroepen, moeten, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in hun verzoekschrift, met de nodige overtuigingsstukken ondersteund, de redenen uiteenzetten waarom de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. In overeenstemming met artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet valt het de verzoekende partijen toe om aan te tonen dat de behandeling van de zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Op de verzoekende partijen die beweren dat de uitkomst van de vernietigingsprocedure niet afgewacht kan worden, rust in het bijzonder de bewijslast om in het verzoekschrift met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens van die hoogdringendheid te overtuigen in het licht van de nadelige gevolgen die voor hen persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

In de rubriek 'over de spoedeisendheid' stellen de verzoekende partijen dat zij het natuurlijke karakter van hun woonomgeving en de "natuurlijke barrière" van de hoogstammige bomen gevrijwaard willen zien. Daarmee maken zij allusie op wat zij onder de verantwoording van hun belang uiteengezet hebben. Als belang doen de verzoekende partijen met name gelden dat de hoogstammige bomen als "natuurlijke barrière" dienen tegen de hinder afkomstig van het zonevreemd bedrijf RENE ADRIAENSEN en dat zij door het wegvallen van die barrière aan lawaaï- en stofhinder, en aan visuele hinder blootgesteld worden. De verzoekende partijen voeren aan dat er "recente vergunningen" aan het bedrijf verleend zijn voor ruimings- en grondwerken, en voor de regularisatie van bijgebouwen van 1.900 m² "in diezelfde achtertuin" waarop zij uitkijken. Het is om reden van het open, natuurlijke, groene en rustige karakter van de omgeving dat de verzoekende partijen hun kavel gekocht hebben.

3.

De tussenkomenende partijen tonen aan, en de verzoekende partijen erkennen ter zitting, dat de vijf bomen ondertussen gerooid zijn. In de mate dat de vordering ertoe strekt om de kap van de bomen en de daaraan toegeschreven nadelen te voorkomen, is zij doelloos geworden.

De verzoekende partijen verwachten, in afwachting van een uitspraak ten gronde, niettemin nog een nuttig effect van de schorsing van de compenserende aanplant met bomen van plantmaat 16/18 omdat het "vele jaren" zal duren alvorens de bomen volgroeid zijn en er aldus een situatie van "onherstelbare schade" ontstaat. Een schorsing houdt volgens hen de mogelijkheid open van een vervangende aanplant met bomen die op korte termijn de natuurlijke barrière herstellen.

Wat de verzoekende partijen, ondanks de al uitgevoerde kap, daarmee nog aan hoogdringendheid proberen staande te houden, voldoet niet. De stof- en geluidshinder, en de visuele hinder ten gevolge van geregulariseerde bijgebouwen die de verzoekende partijen aanvoeren, vinden hun rechtstreekse oorzaak, niet in de bestreden beslissing, maar in de exploitatie van het betrokken bedrijf en de voor die exploitatie verleende vergunningen. In zoverre de verzoekende partijen zich op die hinder beroepen om de hoogdringendheid van hun zaak te bepleiten, gaat het om impact die onvoldoende verband houdt met de bestreden vergunning.

Waar de verzoekende partijen hun omgeving en de natuurlijke barrière vanwege het temperend effect ervan op de bedrijfshinder hersteld willen zien en de mogelijkheid van een andere aanplant – met snellere resultaten - gevrijwaard willen zien zolang de einduitspraak niet gevallen is, zien zij ook nog over het hoofd dat met een schorsing van de bestreden beslissing de door hen voorgestane compenserende aanplant nog niet vergund is, en dat een schorsing dus niet belet dat zij die hinder moeten verdragen in afwachting van een uitspraak over hun beroep tot vernietiging.

3.

De in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde schorsingsvoorwaarde dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid van de zaak aantonen, is niet vervuld. Dat volstaat om de vordering af te wijzen. Het verzoek om “voorlopige maatregelen” op te leggen, die overigens niets meer dan een automatisch gevolg van een eventuele schorsing zouden zijn, deelt hetzelfde lot.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt tot de beslissing over de vordering tot vernietiging uitgesteld.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 17 december 2020 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Jelke DE LAET

Geert DE WOLF